

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 26 de juliol del 2019.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del Magistrat Sr. Vincent ANIÈRE i els Magistrats Srs. Carles CRUZ MORATONES i Jaume TOR PORTA, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Prèvia substanciació d'un procediment de mesures provisionals urgents a l'empara de l'art. 63 de la Llei Qualificada del Matrimoni, en data 26-3-2018, el Sr. Y.A formulava demanda de separació contra la Sra. N.G, interessant es dictés Sentència declarant la separació dels esposos, la dissolució del règim econòmic matrimonial. Declarant alhora que ambdós litigants conservaven la pàtria potestat en relació a la filla menor L.A i disposant el règim de visites que resultés més beneficiós per a la mateixa en funció de les proves que resultessin practicades, així com totes les altres mesures que se'n derivessin i més particularment el règim de visites i la pensió alimentària, segons la modalitat de custòdia del menor que s'adoptés.

II.- El dia 3-4-2018, el Mgfc. Ministeri Fiscal contestava la demanda formulada pel Sr. A oposant-se a la mateixa sempre i quant els fets que relatava no resultessin degudament acreditats en el moment processal oportú.

III.- En data 25-4-2018, la Sra. N.G contestava la demanda formulada oposant-se parcialment a les pretensions de la contrapart, sol·licitant es dictés Sentència disposant la separació dels cònjuges i la liquidació del règim econòmic matrimonial. Disposant que ambdós progenitors conservaven la

pàtria potestat en relació a la filla comuna, atribuint a la mare la guarda i custòdia de la menor, fixant una pensió d'aliments i uns contactes per al pare, tot i tenint per manifestada la seva voluntat de tornar-se'n a l'Estat de Mongòlia, atès que l'Estat andorrà havia decidit procedir a la seva expulsió, amb el benentès que a Mongòlia la menor disposaria d'unes condicions de vida i desenvolupament personals superiors de les que gaudia a Andorra, amb el benentès que el pare i filla podrien gaudir de visites i vacances compartides periòdiques donada la facilitat de comunicacions existents avui en dia entre Andorra la Vella i Oulan-Bator.

IV.- Una volta practicats els mitjans de prova proposats per les parts i evacuats els respectius escrits de conclusions, en data 20-3-2019, el Sr. Batlle, actuant com a tribunal unipersonal dictava Sentència amb la següent part decisòria:

“Que ha de declarar i declara la separació matrimonial dels cònjuges Srs. Y.E.A i N.G, fent-se menció que la fermesa de la present resolució té com efecte i determina la dissolució del règim econòmic del matrimoni, i estableix les següents mesures paternofiliars:

Primer.- establir la pàtria potestat conjunta dels dos progenitors respecte de la filla comú de nom L.

Segon.- atribuir la guarda i custòdia de la filla comú a la mare Sra. N.G, facultant- se doncs a aquesta darrera a fixar a l'estranger el seu domicili i residència així com el de la seva filla menor L.

Tercer.- fixar un règim de visites del pare vers la seva filla menor, de conformitat amb el que estableix el V.- Considerant de la present resolució.

Quart.- establir una pensió per aliments de tres-cents euros (300.- EUROS) mensuals destinada a les necessitats de la filla menor, que serà satisfeta pel Sr. Y.E.A a la bestreta dins dels cinc primers dies de cada mes, a comptar del proper mes d'abril, a la Sra. N.G (precisant-se la modalitat de pagament i de revisió en el VI.- Considerant), anant a part i a càrrec d'ambdós progenitors per parts iguals les despeses extraordinàries que pugui requerir l'infant en qüestió.

Cinquè.- tot això sense fer declaració especial sobre les costes d'aquesta instància, i procedint-se a la inscripció d'ofici d'aquesta sentència prop del Registre Civil del Principat d'Andorra, i això una volta aquesta esdevingui ferma.”

V.- Contra aquesta darrera Resolució, la representació processal del Sr. Y.A articula recurs d'apel·lació, presentant amb data registre del 15-5-2019 el seu escrit de conclusions, pel qual interessa la revocació de la Sentència

dictant nova Sentència per la qual s'atribuís al pare la guarda i custòdia de la filla menor.

El Ministeri Fiscal s'ha oposat al recurs d'apel·lació plantejat.

La Sra. G no ha presentat escrit de conclusions.

VI.- Per Aute de 18-6-2019 es decidia no donar lloc a les pretensions probatòries introduïdes pel Sr. A.

Ha actuat com a magistrat ponent el Sr. Jaume TOR PORTA.

FONAMENTS DE DRET

I.- ANTECEDENTS D'INTERÈS:

Els Srs. Y.A i N.G es coneixen a Mongòlia l'any 2011. En aquest país el 2012 contreien matrimoni dies després de néixer la menor L el 21-9-2012, nacional d'aquell país.

L'any 2016, la família es desplaça a França, indret on després de romandre uns mesos, el Sr. A es trasllada a Andorra, restant la mare i filla a França fins el mes de novembre de 2016, en que ambdues s'instal·len al Principat d'Andorra, en que s'escolaritza la menor al sistema francès a partir del mes de desembre. L'estiu de l'any 2017, la mare i la menor es traslladen a Mongòlia, tornant en el mes de setembre posterior al Principat, moment a partir del qual es produeix paulatinament el trencament definitiu en la convivència familiar, intervenint en data 27-2-2018 una demanda de mesures provisionalíssimes i urgents a l'empara del procediment de l'art. 64 de la LQM.

Resulta també degudament acreditat que si bé el M.I. Govern d'Andorra, a partir del moment en que es trencava la convivència entre els avui litigants, ha donat un important recolzament material i econòmic a la Sra. G, adoptava un acte administratiu pel qual, atesa la situació irregular en que la mencionada es trobava a Andorra, es decidia la seva expulsió administrativa amb efectes a comptar del febrer del 2018 si bé aquesta decisió no s'ha fet mai efectiva en atenció a l'existència del present procediment judicial.

El Batlle, després de considerar que el vincle emocional de la menor amb la seva mare era més intens que amb el pare, atribueix a la Sra. G la

guarda i custòdia de la filla menor, tot i autoritzant-la per a fixar el domicili de la menor en altre país que a Andorra, tot i fixant un règim de vistes en benefici del pare, específic en l'eventualitat que finalment la mare retornés a Mongòlia consistent en un mes sencer durant les vacances escolars d'estiu de la menor, i 15 dies durant les vacances de Nadal ambdós amb pernocta, tot i atribuïnt al pare la possibilitat de gaudir de la seva filla un cap de setmana al mes en cas que el pare pogués viatjar fins al país asiàtic. Alhora establia contactes periòdics amb la seva filla a través de les noves tecnologies.

I és contra aquesta decisió que s'alça el Sr. A, considerant que el règim més adequat passava per atribuir-la amb ell la custòdia de la seva filla, amb fonament als greuges següents.

II.- Afirma amb caràcter previ que la Sentència dictada pel Sr. Batlle incorria en tot un seguit de contradiccions, que revelaven que no s'havia tingut en compte l'interès de na L, a partir del moment en que s'havia adoptat un sistema de custòdia materna tot i sabent però que la mare abandonaria el Principat d'Andorra i tornaria a Mongòlia. Afegia que endemés tampoc s'havia pres consideració la distància important que existia amb aquest de manera que en definitiva l'exercici del règim de visites mensuals que preveia esdevenia a la pràctica impossible tant des d'una perspectiva temporal com econòmica. En definitiva afirmava que amb la decisió judicial que s'havia adoptat, s'impedia que la menor que havia tingut contacte amb el pare de manera constant des de que havia nascut.

Sostenia que tampoc la decisió recorreguda es trobava justificada pels elements de prova practicats. En aquest sentit mantenia que la pericial judicial practicada destacava que en cas que la mare abandonés el Principat d'Andorra, la custòdia de la menor havia de recaure en el pare atès que na L es trobava totalment adaptada a Andorra, i que un eventual trasllat a Mongòlia obria uns escenaris d'incertesa. Afegia que també les professores de l'escola de la menor desaconsellaven que aquesta marxés d'Andorra.

Discrepava també de la valoració que realitzava el jutjador "a quo" de fer prevaldre l'interès moral al material alhora de decantar-se per la custòdia materna, referint que dels informes socials practicats en resultava que la mare presenta un trastorn adaptatiu de tipus ansiós presentant diferents símptomes propis (verborrea, cefalees ocasionals, fatiga ...). Destacava també que la perit judicial referia que la menor semblava tenir por a l'hora d'expressar-li a la mare el seu desig de viure amb ambdós progenitors i que el comportament de la mare li generava malestar, doncs en definitiva l'entorn que li proporciona benestar i estabilitat era Andorra. Afegia que la pròpia menor admetia

manipulació de la mare per tal de denunciar maltractaments del pare i que en tot cas la perit havia pogut constatar com el contacte entre ells era espontani, afectuós.

També indicava que Mongòlia, no assolía ni de bon tros els estàndards de qualitat vida que existien a Europa, amb molta pobresa i en que els infants n'eren les principals víctimes. En tot cas destacava que la família va marxar d'aquell país amb destí a França per l'extrema pobresa en que vivien i buscant una millor qualitat de vida especialment per a la menor.

Finalment posava de relleu que d'ençà que s'havia dictat la Sentència avui recorreguda, no havia pogut tornar a veure la seva filla, la Sra. G havia abandonat el Principat d'Andorra, sense deixar cap tipus d'indicació relativa al seu destí, de manera que a hores d'ara desconeixia on la menor es trobava d'ençà aquella data. En atenció a tot l'exposat, considerava que era imprescindible que la menor tornés a Andorra.

IV.- Els diferents motius de greuge que el recurrent planteja poden ser examinats de manera conjunta a partir del moment en que en definitiva a través dels mateixos es denuncia la valoració inadequada dels mitjans de prova practicats per part del Batlle.

Hem pogut repetir de manera constant que el paràmetre rector a l'hora de decidir qualsevol mesura judicial que incideixi en els interessos d'un menor consistia en el seu interès superior entès com *“(···) un concepte jurídic indeterminat que cal relacionar amb el desenvolupament lliure i integral de la personalitat del menor i la supremacia de tot el que el beneficiï més en enllà de les pròpies preferències dels seus pares, guardadors o àdhuc administracions públiques en ordre tant al seu desenvolupament físic, ètic i cultural com de la seva salut, benestar psíquic i afectiu, juntament amb altres aspectes de tipus material o fins i tot simplement amb la protecció dels seus interessos fonamentals”* (Sentència de 4-12-2018, rotlle TSJC-257/18). Esmenant la llacuna legal que fins ara concorria, la Llei 14/2019 qualificada dels Drets dels Infants i els Adolescents, regula el principi de l'interès superior de l'infant i l'adolescent disposant en el seu article 13:

“1. L'interès superior de l'infant i l'adolescent ha de regir qualsevol disposició normativa o resolució administrativa o judicial que es refereixi als infants i els adolescents, així com qualsevol actuació duta a terme en el si de la seva família, el seu centre educatiu o el seu entorn social.

2. S'ha d'entendre per interès superior de l'infant i l'adolescent la consideració i la supremacia imperativa de les condicions més adients per garantir el ple respecte i l'acompliment efectiu dels drets de cada infant o adolescent, així com de les circumstàncies que afavoreixin el lliure desenvolupament de la seva personalitat.

3. *D'acord amb les Observacions generals del Comitè dels Drets de l'Infant, s'ha d'aplicar de manera primordial el principi de l'interès superior dels infants i els adolescents, des de la triple vessant:*

a) Com a dret substantiu, fet que suposa una garantia per a l'infant i l'adolescent, ja que tota decisió que l'afecti ha de considerar fonamentalment els seus millors interessos.

b) Com a principi interpretatiu i de resolució de conflictes, en el sentit que si una disposició jurídica admet diverses interpretacions, s'ha d'escollir la que sigui més favorable des de la perspectiva de la garantia dels drets dels infants i els adolescents.

c) Com a regla processal, en el sentit que qualsevol decisió que s'hagi de prendre en relació amb un infant o adolescent ha de seguir el raonament i la fonamentació basats en el seu interès superior, i ha de comptar, sempre que sigui possible, amb la seva opinió”.

En definitiva, l'interès superior del menor opera com una noció d'ordre públic, de manera que ha de ser observada necessàriament pels Batlles i tribunals en les decisions que es puguin adoptar quan afectin a menors. En aquest sentit, hem pogut precisar que el principi dispositiu i de congruència es veu atenuat, de manera que els Tribunals poden àdhuc d'ofici, adoptar totes les mesures necessàries per a la protecció d'aquest interès, considerant sempre les circumstàncies personals del menor en cada cas, podent fins i tot amb aquesta finalitat, substituir la voluntat dels titulars de la pàtria potestat.

Des de la perspectiva de les relacions personals, és el benefici dels menors què s'ha de valorar en cada cas, amb el benentès que no es tracta d'un benefici genèric i difús, sinó que s'ha de materialitzar i determinar a través d'una valoració judicial que ha de tenir com límits: la racionalitat en l'apreciació dels fets i la protecció del benestar espiritual i material del menor; i és amb aquesta finalitat que el jutgador, com abans hem recollit, disposa d'un ampli ventall de facultats discrecionals per fixar el règim de comunicació, convivència i visites, així com per resoldre en cada cas i moment concret el més convenient pel menor.

Si les anteriors consideracions es traslladen al concret supòsit que analitzem, s'han d'efectuar les següents precisions prèvies. Ningú discuteix que el vincle de la menor amb la seva mare sigui més intens que aquell que mantenia amb el Sr. A en haver-ne estat la seva principal cuidadora des del seu naixement. No obstant, la relació amb la figura paterna és òptima i es troba presidida per l'estimació mútua com la perit judicial contemplava en l'informe incorporat a les actuacions, destacant: *“l'estil parental observat durant la valoració denota habilitats en el progenitor per a estimular i motivar la menor en les activitats lúdiques, mostrant iniciativa i un estil de reforçament adequat ... El contacte pare-filla és espontani, afectuós, segur, proper i*

responsable. La menor abraça al seu pare i el petoneja quan aquest arriba, mostrant signes d'afecte. El progenitor li correspon també amb contacte físic i somriures. Durant la interacció, el Sr. Y.E.A marca normes (....). La resposta de la nena és en tot moment de fer-li cas al seu pare escoltant-lo i seguint les regles que li indica el seu pare. El llenguatge i les demandes del pare són adients a l'edat de la menor (···) S'acomiaden de la sessió de manera molt afectuosa mitjançant petons i abraçades, descartant qualsevol tipus de coacció per part del pare. La L diu "je t'aime jusqu'au ciel!". (foli 129 actuacions 3000090/2018) Aquest relat permet concloure que la relació pare-filla es troba absolutament normalitzada i es desenvolupa en unes pautes harmòniques adequades.

És cert que la perit judicial aconsella amb caràcter principal una custòdia materna amb un ampli règim de vistes per la figura paterna, no obstant aquesta es condicionava per la pròpia experta a que la mare romangués a Andorra, afegint en el seu apartat de conclusions que si la mare es desplaçava al seu país d'origen, esdevenia necessari que la custòdia de la menor fos atribuïda al pare "ja que la nena L A està ben adaptada a Andorra i a més un canvi total massiu en la vida de la nena obre un escenari d'incertesa, ja que no sabem si arribarà o no a adaptar-se a Mongòlia. No s'aprecia cap necessitat de canvi donat que la menor té el seu entorn de referència al país (escola, pare, avis, amics, amigues ...). Tampoc queda garantit el manteniment del contacte paterno-filial. (....) El fet que la mare pugui anar-se'n del país sense la seva filla, implicaria per a la L la pèrdua d'una figura de referència i de vinculació molt important per al seu òptim procés evolutiu. Ambdós progenitors són importants en la vida de la petita i els sentiments d'estimació vers ells són els mateixos. El posicionament de la Sra. G sembla respondre més a un benefici personal que no a l'interès pel benestar de la filla".

La plena integració de la menor a Andorra s'infereix també de la prova testifical practicada en les actuacions. En aquest sentit, la Sra. A.L.L (foli 80 i ss), professora de la menor a La Massana, evidenciava que na L s'havia integrat molt ràpidament a l'escola, que no tenia problemes de comunicació amb ningú, que s'havia fet amics molt ràpidament i que era una nena molt riallera i feliç. La mateixa testimoni admetia que per raó del contacte amb la menor aquesta exterioritzava voler mantenir contactes més amplis amb el seu pare que aquells que venia mantenint d'ençà la separació i alhora havia verbalitzat clarament que es volia quedar a Andorra amb el seu pare (resposta 8), extrem aquest que ha de relacionar-se amb l'eventualitat que la mare marxés a Mongòlia doncs seguidament afegeix la menor no exclou la mare de la seva vida. La Sra. M.M.M, col·laboradora del centre escolar en que la L

estava inscrita, també destacava que els dies en que aquesta podia estar trista era per quan volia estar amb el seu pare i la mare no ho volia (foli 86 resposta 4). La mateixa testimoni també admetia haver sentit com na L manifestava clarament la seva voluntat de quedar-se a viure a Andorra (resposta 8) i que al seu criteri la menor es trobava integrada al País i li agradava viure a Andorra, sense que això significués que no s'estimava als seus pares per igual (resposta 9). Quant al fet que la menor es trobava molt a gust a Andorra, aquesta circumstància també ha estat confirmada pels Srs. A.A.P.D(foli 89) i J.M.M (foli 91) que també en destacava la seva afectivitat, felicitat i que malgrat el poc temps que feia que estava a Andorra ja parlava el Català perfectament

És cert que el vincle amb la figura materna resulta sempre especial i també és cert que per raó de l'edat de na L, la seva capacitat d'adaptació a entorns diversos és més senzilla que per a infants d'una edat més avançada. No obstant, la menor està totalment integrada a Andorra on es desenvolupava perfectament, i malgrat la mare tenia vigent una ordre d'expulsió de manera que no podia romandre en sòl andorrà i el contacte amb aquesta resulta transcendental, el trasbals associat a l'allunyament amb la figura materna i el corresponent procés de dol que s'iniciaria, serien emocionalment menys importants que de treure la menor de l'indret on havia pogut arrelar-se i desenvolupar-se amb plenitud de garanties.

Hem d'afegir en aquesta alçada que han sobrevingut fets nous d'ençà el pronunciament de la Sentència recorreguda que incideixen de manera determinant en la nostra decisió i que en atenció a l'àmbit cognitiu en que ens trobem, poden ser valorats sense que això suposi cap alteració a la regla de congruència i del principi dispositiu. En efecte, la mare no tant sols ha abandonat el Principat d'Andorra amb la menor, sinó que s'ignora l'indret on es troba, de tal manera que en definitiva els contactes amb la figura paterna s'han vist totalment impeditos i el pare res sap de la seva filla d'ençà el passat mes de març.

Si bé la Sentència recorreguda admetia la possibilitat de que la mare es pogués instal·lar a l'estranger amb la seva filla, era en tot cas imprescindible que el pare conegués el lloc on s'instal·lava i alhora se li facilités tots els mecanismes de contacte que l'estadi actual de la tecnologia permet. A partir del moment en que la mare, ha omès aquestes precaucions, ha buidat, per la via de fet, els atributs que integren el dret-deure de la pàtria potestat que al pare correspon, tot i impedit alhora que la menor gaudeixi del contacte amb la figura paterna que resulta imprescindible per al seu correcte desenvolupament. No es tracta de que aquí la menor pugui tenir millors

condicions materials, sinó que els seus drets basics, fonamentals i essencials, s'han vist alterats per la decisió de la mare d'abandonar el principat sense facilitar al pare cap mitjà de contacte. Aquest procedir afecta greument els drets de la nena a créixer i viure en interacció harmònica amb les seves necessitats afectives, psicològiques i emocionals que requereix i resulten del mantenim d'una relació efectiva amb el pare.

El procedir de la Sra. G suposa un menysteniment frontal de les obligacions inherents al rol parental i justifiquen també des d'aquesta perspectiva l'acolliment del recurs d'apel·lació articulat.

V.- Per tot l'exposat, escaurà estimar el recurs d'apel·lació formulat pel Sr. A revocant la Sentència dictada en data 20-3-2019 per l'Hble. Sr. Batlle disposant en el seu lloc que en relació a la menor L A, la seva pàtria potestat serà compartida entre ambdós progenitors Srs. Y.E.A i N.G, atribuint al pare la seva guarda i custòdia tot i fixant que el seu domicili radicarà al Principat d'Andorra amb el benentès que aquest només podrà ser modificat de comú acord pels progenitors i a manca d'entesa entre ells, pels Òrgans jurisdiccionals prèvia audiència dels Ministeri Fiscal. Alhora escau fixar un règim de visites en benefici de la mare consistent en caps de setmana alterns des del divendres a la sortida de l'escola i fins el diumenge a les 20'00 hores en que la reingressarà al domicili patern. La mare també gaudirà de la companyia de la seva filla la primera meitat de les vacances escolars els anys parells i la segona els senars. En l'eventualitat que la mare no pugui, per raons de distància geogràfica gaudir dels contactes indicats en l'apartat anterior s'estableix uns contactes consistent en un mes i tres setmanes consecutius durant les vacances escolars d'estiu, temps aquest que es jutja necessari per a fomentar les relacions de la menor amb el progenitor no custodi en atenció a la impossibilitat material de contactes directes regulars. Aquests contactes podran intervenir a Andorra o al país en que es pugui trobar la mare, i és que suposant que aquesta es trobi a Mongòlia també s'ha de fomentar el contacte de la menor amb la seva família extensa materna. Quant a les despeses per al desplaçament de la menor, les relatives als vols seran assumides a alçada d'un 70% pel pare en disposar de major capacitat econòmica i un 30% la mare. Pel que es refereix als desplaçaments interns fins a la localitat en que s'ubiqui l'aeroport que pugui correspondre seran assumits directament pel progenitor que tingui l'infant en la seva companyia en aquell concret moment (la mare assumirà els desplaçaments a Mongòlia o país tercer on es pugui trobar i el pare a Andorra). Amb la finalitat d'abaratir els costos de desplaçament i en atenció a l'edat de na L, les parts podran optar en el seu trasllat pel sistema d'acompanyament de menors que per regla general disposen les companyies aèries. Finalment amb la finalitat d'assegurar uns contactes adequats entre

mare i filla, el pare haurà de disposar al seu domicili d'un sistema que permeti el contacte amb vídeo trucades, les quals podran intervenir de manera diària, sempre i quan es respectin els horaris de descans i escolars de la menor.

Quant als aliments a càrrec del progenitor no custodi destacarem que mentre la mare residia a Andorra, la seva capacitat econòmica era molt reduïda pràcticament nul·la veient-se obligada a viure de les prestacions diverses que el M.I. Govern d'Andorra li ofería. Per raó de que el seu parador és desconegut, tampoc disposem dels elements de coneixement necessaris quan a la seva capacitat econòmica amb el benentès però que s'extreu del propi recurs d'apel·lació articulat pel Sr. A que quan la parella vivia a Mongòlia, la situació era força precària. En aquest context, sembla prudent fixar uns aliments a càrrec de la mare a satisfer dins dels 5 primers dies de cada mes a alçada de 100.- € mensuals revisables anyalment en funció de l'IPC andorrà i una contribució a les despeses extraordinàries a alçada del 30%, anant la resta a càrrec del pare.

VI.- Atesa la naturalesa del procediment no es fa expressa imposició de costes malgrat la desestimació del recurs, en virtut de la facultat que atorga als Tribunals el capítol X de la Novel·la 82.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat pel Sr. Y.E.A contra la Sentència dictada per l'Hble. Batlle en data 20-3-2019 que revoquem substancialment disposant en relació a la menor L A les següents mesures definitives:

Primer.- pàtria potestat compartida entre ambdós progenitors Srs. Y.E.A i N.G, atribuïnt al pare la seva guarda i custòdia tot i fixant que el seu domicili radicarà al Principat d'Andorra amb el benentès que aquest només podrà ser modificat de comú acord pels progenitors i a manca d'entesa pels Òrgans jurisdiccionals prèvia audiència del Ministeri Fiscal.

Segon.- Fixar un règim de visites en benefici de la mare consistent en caps de setmana alterns des del divendres a la sortida de l'escola i fins el diumenge a les 20'00 hores en que la reingressarà al domicili patern. La mare

també gaudirà de la companyia de la seva filla la primera meitat de les vacances escolars els anys parells i la segona els senars. En l'eventualitat que la mare no pugui per raons de distància geogràfica gaudir dels contactes indicats en l'apartat anterior s'estableix uns contactes consistent en un mes i tres setmanes consecutius durant les vacances escolars d'estiu. Aquests contactes podran intervenir a Andorra o al país en que es pugui trobar la mare. Quant a les despeses per al desplaçament de la menor, les relatives als vols seran assumides a alçada d'un 70% pel pare i un 30% la mare, els desplaçaments interns fins a la localitat en que s'ubiqui l'aeroport seran assumits directament pel progenitor que correspongui (la mare a Mongòlia i el pare a Andorra). Amb la finalitat d'abaratir els costos de desplaçament i en atenció a l'edat de na L, les parts podran optar pel sistema d'acompanyament de menors que per regla general disposen les companyies aèries. Finalment amb la finalitat d'assegurar uns contactes adequats entre mare i filla, el pare haurà de disposar al seu domicili d'un sistema que permeti el contacte amb vídeo trucades entre mare i filla, els quals podran intervenir de manera diària, sempre i quan es respectin els horaris de descans i escolars de la menor.

Tercer.- Fixar uns aliments a càrrec de la mare a satisfer dins dels 5 primers dies de cada mes al pare a alçada de 100.- € mensuals revisables anyalment en funció de l'IPC andorrà i una contribució a les despeses extraordinàries a alçada del 30%, anant la resta a càrrec del pare

I sense fer especial pronunciament pel que fa a les costes d'aquesta alçada.

Aquesta resolució és ferma i executiva.

Així per aquesta nostra resolució, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-